

Streszczenie pracy

Praca doktorska podejmuje problem opuszczonego domu rodzinnego jako szczególnego typu przestrzeni heterotopijnej. Część teoretyczna opiera się na analizie domu przodków autora, opuszczonego po przeprowadzce do nowego budynku. Dom ten zostaje ujęty jako przestrzeń zawieszona pomiędzy miejscem zamieszkania a ruiną: materialny obiekt, zapis pamięci, archiwum śladów i pole stopniowej entropii. Autor rozwija pojęcie „heterotopii opuszczenia”, reinterpreterując koncepcję Michela Foucaulta w kontekście prywatnej architektury wiejskiej i uzupełniając ją refleksją z zakresu geografii humanistycznej, zwłaszcza myślą Yi-Fu Tuana. Rozważania te są zestawione z przykładami tekstów kultury i sztuki współczesnej, w których dom funkcjonuje jako miejsce utraty, powrotu, konfliktu, pamięci i materialnych śladów obecności.

Równorzędną część rozprawy stanowi projekt artystyczny realizowany w bezpośredniej relacji z opuszczonym domem. Działania twórcze mają charakter badania poprzez praktykę: wykorzystują przestrzeń budynku, znalezione w nim przedmioty, ślady użytkowania oraz napięcie między obecnością i nieobecnością dawnych mieszkańców. Powstałe realizacje rozwijają refleksję nad domem jako miejscem realnym i symbolicznym, a zarazem jako medium pracy artystycznej. Dom nie jest tu wyłącznie tematem, lecz także współtwórcą procesu: wyznacza jego rytm, skalę, materiał i sens.